

РЕШЕНИЕ

№ 5564

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 13.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8922** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Т., срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-250-2600/3924 от 20.07.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие (ДФЗ) за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваното Уведомително писмо, В ЧАСТТА с която на дружеството е отказано финансово подпомагане в размер на 3965.11 лева по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) и 531.00 лева по Схемите за национални доплащания на хектар земеделска земя (СНДП). Жалбоподателят поддържа, че в оспорваната му част актът е постановен в нарушение на процесуалния и материалния закон. Твърди, че административният орган не е изложил фактическите констатации въз основа на които е определил като недопустими за подпомагане части от заявените парцели, изчерпателно посочени в табличен вид. Счита, че при постановяване на акта е била нарушена процедурата, установена в чл.17 от Наредба №5/10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища (Наредба №5/2010г.). Претендира, че всички имоти, заявени през 2011г. са били обработени и са отговаряли на изискванията за допустимост, установени в Наредба №5/2010г. и не са били налице

твърдените от ответника застъпвания. Прави искане за отмяна на процесното Уведомително писмо, в оспорваната му част. Подробни съображения излага в писмени бележки по същество на спора. Претендира за разноски.

Ответникът - изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), ОСПОРВА жалбата. Чрез процесуалния си представител поддържа, че същата е неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят [фирма] е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество на 18.04.2011г. и 12.05.2011г. дружеството е подало Заявление за подпомагане за 2011г. по СЕПП и СНДП, с уникален регистрационен номер (У.) 184026. От приложената към заявлението Таблица на използваните парцели се установява, че за процесната година са били декларирани 70 бр. БЗС по СЕПП и по СНДП, с обща площ 736.36 ха.

Не се оспорва по делото и това обстоятелство косвено се установява с приетите писмени доказателства, че [фирма] е било уведомено за наличие на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин. В производство по чл.17 от Наредба №5/27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (Наредба №5/2009г.) дружеството е посочило в табличен вид (л.198, 199 по делото) за кои от парцелите отказва застъпването и за кои го потвърждава за което е ангажирало доказателства за изясняване принадлежността на двойно заявените площи. С Декларация от 28.11.2011г. жалбоподателят, чрез изрично упълномощения си представител В. В., е направил изрично изявление, че е съгласен с резултатите от процедурата по изясняване на принадлежността на установените двойно декларирани площи, заявени от него за директно подпомагане за кампания 2011г.

С Писмо вх. №02-0400/533 от 28.02.2012г. министърът на земеделието и храните е предоставил на ДФЗ база данни „Площи допустими за подпомагане“ за кампания 2011г., обновени на база разглеждане на възражения и въз основа на резултатите от извършени проверки на място от страна на Технически инспекторат към Разплащателна агенция (РА) през 2011г. Съгласно цитираното писмо целта на предоставената база данни е да бъде използвана за извършване на окончателни кръстосани проверки на данните от заявленията за директни плащания за 2011г. и въз основа на резултатите да се извърши оторизация на плащанията. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства жалбоподателят да е подал възражение срещу това, че части от някои от заявените за финансово подпомагане за 2011г. БЗС не попадат в специализирания слой „Площи допустими за подпомагане“.

С процесния административен акт на жалбоподателя е оторизирана сума в размер на 160768.28 лева по СЕПП и 21529.80 лева по СНДП и съответно му е отказано финансово подпомагане до пълния заявен размер, поради наличие на недопустими за подпомагане площи от 5.9 ха (или 0.81%) по СЕПП и по СНДП.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Заключение на вещото лице инж. Г. е оспорено в частта по т.І.4. от поставените от жалбоподателя задачи и в тази част е допусната повторна СТЕ. Заключение на вещото лице инж. Р. К. не е оспорено от страните. Съдът кредитира

и двете заключения като обективно и компетентно дадени и въз основа на тях приема за установено по делото, че границите на слоя на допустимите за подпомагане площи за 2011г., в зоната в която попадат БЗС заявени от жалбоподателя, са определени въз основа на ортофотокарта, изготвена на база самолетни снимки, заснети на през м. юни и м. юли 2011г.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта и в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Оспореното Уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, в кръга на неговите правомощия в съответствие с чл.20а от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), съгласно която норма изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция на Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС (чл. 11а ЗПЗП), като съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Съдът приема, че актът е в предписаната от закона форма, доколкото от приложените Таблицы изчерпателно са изброени всички парцели по отношение на които са установени недопустими за подпомагане площи и от поясненията към тях, могат да бъдат изведени фактическите и правни основания за постановяването на Уведомителното писмо.

При постановяване на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК и които да мотивират неговата отмяна. Съдебната практика и теорията са константни, че процесуалните нарушения в административното производство, колкото и фрапантни да са, са съществени само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган. Преценката за това е свързана и с изследване на материално-правните предпоставки за получаване на финасовото подпомагане по схемите и мерките за директни плащания.

Материално-правните предпоставки за получаване на финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания са посочени в чл.39 – чл.43 от Закона за

подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и са следните: бенефициерът да е земеделски стопанин, да ползва земеделски площи в определен размер, които поддържа в добро земеделско и екологично състояние. Безспорно е по делото обстоятелството, че жалбоподателят е земеделски стопанин, който стопанисва земеделска площ, включена в Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП) и в този смисъл отговаря на изискванията на чл. 41 ЗПЗП.

Изискванията и критериите за допустимост за подпомагане на земеделските площи и постоянните пасища са установени в Наредба №5/10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища (Наредба №5/2009г.). Съгласно приложимата норма на чл.2, ал.1 Наредба №5/2009г. земеделски площи са тези части от територията на страната, които притежават природни дадености, правещи ги пригодни за извършване на земеделска дейност, включени са в СИЗП по чл.30, ал.2, т.2 ЗПЗП като част от физически блокове земеделски площи и могат да бъдат използвани за извършване на земеделска дейност съгласно действащото в страната законодателство. По смисъла на чл.3, ал.1 от Наредба №5/2009г. земеделските площи са използвани, когато са заети от обработваема земя, постоянни пасища, трайни насаждения и семейни градини, независимо от вида на собствеността и дали се използват за производство на земеделска продукция. В ал.1 на чл.4 от Наредба №5/2009г. е предвидено, че като обработваема земя се класифицира използвана земеделска площ, редовно обработвана с цел производство на земеделски култури или изоравана, за поддържане в добро земеделско състояние независимо дали се намира под оранжерии или под стационарно или подвижно покритие и която е включена в система за сеитбооборот. Съгласно чл.8 от Наредба №5/2009г. допустими за подпомагане по схемите за плащане на площ са частите от използваната земеделска площ, които се поддържат в добро земеделско състояние, съгласно определението, дадено в чл.9.

С приетите и неоспорени основна и повторна СТЕ безспорно се установява, че части от 17 БЗС, изрично и изчерпателно посочени в табличен вид в оспорвания административен акт, не са допустими за подпомагане по смисъла на чл.8 във вр. с чл.9 от Наредба №5/2009г., тъй като не са били обработени. Както с приетите СТЕ, така и от представените от ответника цветни карти на БЗС се установява, че ортофотокартата, относима към процесните парцели е с такава прецизност, която позволява да се идентифицират различни детайли на терена и по недвусмислен начин да се установят площите, които не отговарят на изискванията за добро земеделско състояние и следователно не подлежат на подпомагане. Съгласно неоспорената повторна СТЕ във всички парцели за които са установени наддекларирани площи очертаната допустима площ следва точно границите на обработения терен и при извършените от вещото лице самостоятелни измервания не се налагат корекции. Заключение на експертизата е, че размерът на установената спрямо недопустимата площ е правилно определена от ответника.

В хода на съдебното производство жалбоподателят не е ангажирал, нито посочил доказателства, които да оборват констатациите на административния орган и да установят по безспорен начин, че определената като недопустима за подпомагане площ, общо в размер на 5.9 ха е била обработена през релевантния период и отговаря на изискванията за добро земеделско състояние и респективно, че тези части подлежат на финансово подпомагане за 2011г.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че процесното Уведомително писмо е законосъобразен административен акт, който не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-и} състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Т., срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-250-2600/3924 от 20.07.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова